

8. Arbori

8.1. Arbori generalizați

8.1.1. Definiții

- În definirea **noțiunii de arbore** se pornește de la noțiunea de **vector**.
 - Fie V o mulțime având elementele a_1, a_2, \dots, a_n .
 - Pe mulțimea V se poate defini o așa numită "**relație de precedență**" în felul următor: se spune că a_i precede pe a_j dacă $i < j$. Aceasta se notează: $a_i \prec a_j$.
 - Se poate verifica ușor că relația astfel definită are următoarele proprietăți, valabile pentru structura de vector:

-
- (1) Oricare ar fi $a \in V$ avem $a \not\prec a$. (S-a notat cu $\not\prec$ relația "nu precede");
(2) Dacă $a \prec b$ și $b \prec c$ atunci $a \prec c$ (tranzitivitate); [8.1.1.a]
(3) Oricare ar fi $a \in V$ și $b \in V$, dacă $a \neq b$ atunci avem fie $a \prec b$ fie $b \prec a$.
-

- Din proprietățile (1) și (2) rezultă că relația de precedență **nu** determină în V "**bucle închise**", adică **nu** există nici o secvență de elemente care se preced două câte două și în care ultimul element este același cu primul, cum ar fi de exemplu $a \prec b \prec c \prec d \prec a$.
- Proprietatea (3) precizează că relația de precedență este definită pentru **oricare** două elemente a și b ale lui V , cu singura condiție ca $a \neq b$.
- Fie V o mulțime finită peste elementele căreia s-a definit o relație de precedență, stabilind referitor la fiecare pereche de elemente, care dintre ele îl precede pe celălalt.
 - Dacă această relație posedă proprietățile [8.1.1.a], atunci ea **imprima** peste mulțimea V o **structură de vector** (fig.8.1.1.a).

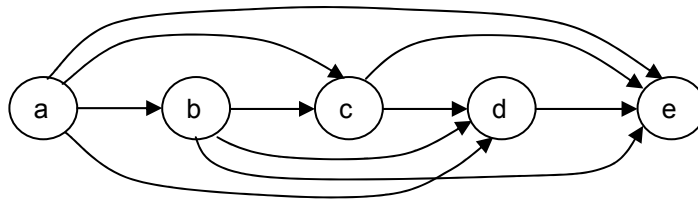

Fig. 8.1.1.a. Structură de vector

- În figura 8.1.1.b apare o altă reprezentare intuitivă a unei structuri de **vector**. Săgețile din figură indică relația "**succesor**".

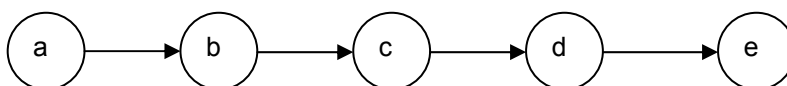

Fig.8.1.1.b. Relația succesor

- Această relație se definește cu ajutorul relației de precedență după cum urmează: dacă între elementele a și b ale lui V este valabilă relația $a < b$ și nu există nici un $c \in V$ astfel ca $a < c < b$ atunci se zice că b este **succesorul** lui a .
- Se observă că relația "**succesor**" (mulțimea săgeților din figura 8.1.1.b.), **precizează** relația "**precedență**" fără a fi însă **identică** cu ea. Spre exemplu, există relația $b < e$ (prin tranzitivitate), dar nici o săgeată nu conectează pe b cu e .
- În figura 8.1.1.c apare o așa numită **structură de arbore** care se definește prin **generalizarea** structurii de **vector**.

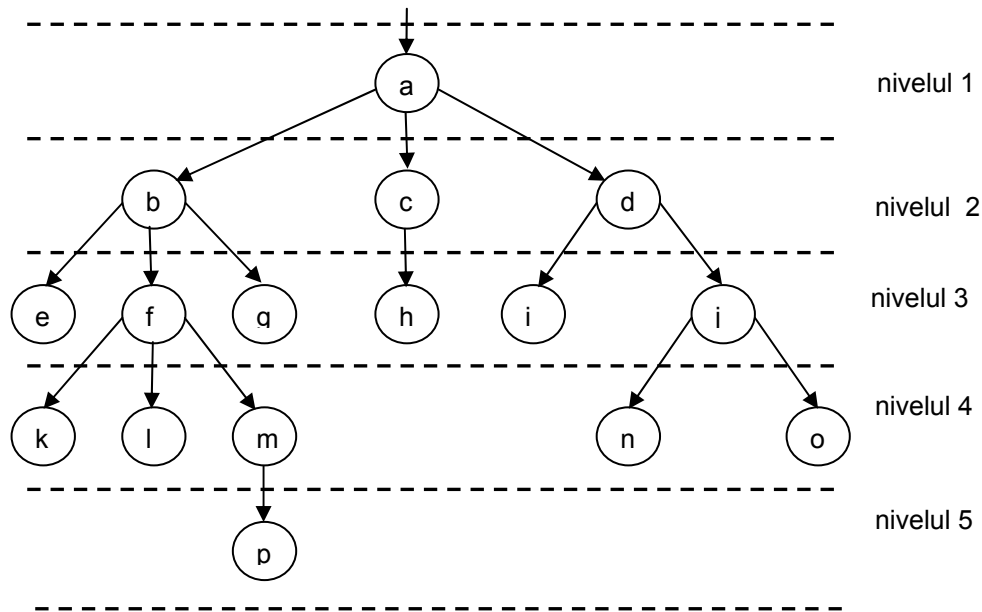

Fig. 8.1.1.c. Structură de arbore

- Astfel, dacă în cazul **vectorului**, **toate elementele** cu excepția ultimului au **exact un succesor**, la **structura de arbore** se admite ca **fiecare element** să aibă un **număr oarecare de succesori**, inclusiv zero, cu **restricția** ca două elemente distincte să **nu** aibă același succesor.
- Relația **succesor** definește o relație de **precedență** pe structura de arbore. Astfel, din figura avem $b < p$, $d < n$, etc.
- **Relația de precedență** definită pe structura de arbore se bucură de proprietățile (1) și (2) de la [8.1.1.a] dar **nu** satisface proprietatea (3).
 - Într-adevăr în figura 8.1.1.c, pentru elementele b și c **nu** este valabilă nici una din relațiile $b < c$ sau $c < b$, la fel pentru elementele d și k . Prin urmare, relația de precedență este definită numai pentru **o parte** a perechilor de elemente ale arborelui, cu alte cuvinte este o **relație parțială**.
- În general, o **structură de arbore** se definește ca o mulțime A de $n \leq 0$ noduri de același tip, peste care s-a definit o relație de precedență având proprietățile (1) și (2) de la [8.1.1.a] precum și următoarele două proprietăți [8.1.1.b]:

-
- (3) Oricare ar fi $b, c \in A$, astfel încât $b \nless c$ și $c \nless b$, dacă $b < d$ și $c < e$ atunci $d \neq e$. Cu alte cuvinte, două elemente oarecare între care **nu** există relația de precedență **nu** pot avea același succesor.

[8.1.1.b]

- (4) Dacă **A** **nu** este vidă ($n > 0$) atunci există un element numit **rădăcină**, care precede toate celelalte elemente.
-
- Pentru structura de arbore se poate formula și o altă definiție echivalentă cu cea de mai sus.
 - Prin **arbore**, se înțelege o mulțime de $n \geq 0$ noduri de același tip, care dacă **nu** este vidă, atunci are un anumit nod numit **rădăcină**, iar restul nodurilor formează **un număr finit de arbori**, doi câte doi **disjuncți**.
 - Se constată că atât această definiție, cât și structura pe care o definește, sunt **recursive**, lucru deosebit de important deoarece permite prelucrarea simplă a unei astfel de structuri cu ajutorul unor **algoritmi recursivi**.
 - În continuare se vor defini câteva **noțiuni** referitoare la arbori.
 - Prin **subarborii** unui arbore, se înțeleg arborii în care se descompune acesta prin îndepărtarea rădăcinii.
 - Spre exemplu arborele din figura 8.1.1.c, după îndepărtarea rădăcinii a, se descompune în trei subarbori având rădăcinile respectiv b, c și d.
 - Oricare nod al unui arbore este rădăcina unui **arbore parțial**.
 - Spre exemplu în aceeași figură, f este rădăcina arborelui parțial format din nodurile f, k, l, m și p.
 - Un arbore parțial **nu** este întotdeauna **subarbore** pentru arborele complet, dar orice **subarbore** este un **arbore parțial**.
 - Într-o structură de arbore, succesorul unui nod se mai numește și "**fiul**" sau "**urmașul**" său.
 - Dacă un nod are unul sau mai mulți fii, atunci el se numește "**tatăl**" sau "**părintele**" acestora.
 - Dacă un nod are mai mulți fii, aceștia se numesc "**frați**" între ei.
 - Spre exemplu în fig. 8.1.1.c nodul b este tatăl lui e, f și g care sunt frați între ei și sunt în același timp fiii lui b.
 - Se observă că într-o structură de arbore, **arborele parțial** determinat de orice nod diferit de rădăcină, este **subarbore** pentru **arborele parțial** determinat de tatăl său.
 - Astfel f este tatăl lui m, iar arborele parțial determinat de m este subarbore pentru arborele parțial determinat de f.
 - Într-o structură de arbore se definesc **niveluri** în felul următor: rădăcina formează nivelul 1, fiii ei formează nivelul 2 și în general fiii tuturor nodurilor nivelului n formează nivelul n+1 (fig.8.1.1.c).
 - Nivelul maxim al nodurilor unui arbore se numește **înălțimea** arborelui.

- Numărul fiilor unui nod definește **gradul** nodului respectiv.
- Un nod de grad zero se numește nod **terminal (frunză)**, iar un nod de grad diferit de zero, nod **intern**.
- **Gradul** maxim al nodurilor unui arbore se numește **gradul arborelui**.
 - Arborele din figura 8.1.1.c are înălțimea 5, nodul d este de grad 2, nodul h este terminal, f este un nod intern iar gradul arborelui este 3.
- Dacă n_1, n_2, \dots, n_k este o **secvență** de noduri aparținând unui arbore, astfel încât n_i este părintele lui n_{i+1} pentru $1 \leq i < k$, atunci această secvență se numește "**drum**" sau "**cale**" de la nodul n_1 la nodul n_k .
- **Lungimea** unui **drum** este un întreg având valoarea egală cu numărul de ramuri (săgeți) care trebuie traversate pentru a ajunge de la rădăcină la nodul respectiv.
- Rădăcina are lungimea drumului egală cu 1, fiii ei au lungimea drumului egală cu 2 și în general un nod situat pe nivelul i are lungimea drumului i .
 - Spre exemplu, în figura 8.1.1.c, lungimea drumului la nodul d este 2 iar la nodul p este 5.
- Dacă există un drum de la nodul a la nodul b, atunci nodul a se numește **strămoș** sau **ancestori** al lui b, iar nodul b **descendent** sau **urmas** al lui a.
 - Spre exemplu în aceeași figură, strămoșii lui f sunt f, b și a iar descendenții săi f, k, l, m și p.
- Conform celor deja precizate **tatăl** unui nod este **strămoșul său direct (predecesor)** iar **fiul** unui nod este **descendentul său direct (succesor)**.
- Un strămos respectiv un descendent al unui nod, altul decât nodul însuși, se numește **strămoș propriu** respectiv **descendent propriu**.
- Într-un arbore, **rădăcina** este **singurul nod** fără **nici** un strămoș propriu.
- Un nod care **nu** are descendenți proprii se numește **nod terminal (frunză)**.
- **Înălțimea** unui nod într-un arbore este **lungimea celui mai lung drum** de la **nodul respectiv** la un **nod terminal**.
- Pornind de la această definiție, **înălțimea** unui arbore se poate defini și ca fiind egală cu **înălțimea nodului rădăcină**.
- **Adâncimea** unui nod este egală cu lungimea **drumului unic** de la rădăcină la acel nod.
- În practică se mai definește și **lungimea drumului unui arbore** numită și **lungimea drumului intern**, ca fiind egală cu suma lungimilor drumurilor corespunzătoare tuturor nodurilor arborelui.

- Formal, **lungimea medie a drumului intern al unui arbore**, notată cu P_I se definește cu ajutorul formulei [8.1.1.c].

$$P_I = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^h n_i * i$$

unde n = numărul total de noduri

i = nivelul nodului [8.1.1.c]
 n_i = numărul de noduri pe nivelul i
 h = înălțimea arborelui

8.1.2. Tipul de date abstract arbore generalizat

- La fel ca și în cazul altor tipuri de structuri de date, este dificil de stabilit un set de operatori care să fie valabil pentru toate aplicațiile posibile ale structurilor de **tip arbore**.
- Cu toate acestea, din mulțimea operatorilor posibili se recomandă pentru **TDA Arbore** generalizat forma prezentată în secvența [8.1.2.a].

TDA Arbore generalizat

Modelul matematic: arbore definit în sens matematic.

Elementele arborelui aparțin unui același tip, numit și *tip de bază*.

Notatii:

TipNod - tipul unui nod al arborelui;
TipArbore - tipul arbore;
TipCheie - tipul cheii unui nod;
N: *TipNod*;
A: *TipArbore*;
v: *TipCheie*; [8.1.2.a]

Operatori:

1. **Tata** (*N*: *TipNod*, *A*: *TipArbore*): *TipNod*; - operator care returnează tatăl (părintele) nodului *N* din arborele *A*. Dacă *N* este chiar rădăcina lui *A* se returnează "nodul vid";
2. **PrimulFiu** (*N*: *TipNod*, *A*: *TipArbore*): *TipNod*; - operator care returnează cel mai din stânga fiu al nodului *N* din arborele *A*. Dacă *N* este un nod terminal, operatorul returnează "nodul vid".
3. **FrateDreapta** (*N*: *TipNod*, *A*: *TipArbore*): *TipNod*; operator care returnează nodul care este fratele drept "imediat" al nodului *N* din arborele *A*. Acest nod se definește ca fiind nodul *M* care are același părinte *T* ca și *N* și care în reprezentarea arborelui apare imediat în dreapta lui *N* în ordonarea de la stânga la dreapta a fiilor lui *T*.
4. **Cheie** (*N*: *TipNod*, *A*: *TipArbore*): *TipCheie*; - operator care returnează cheia nodului *N* din arborele *A*.

5. **Creaza_i**(*v: TipCheie, A₁, A₂, ..., A_i: TipArbore*):
TipArbore; este unul din operatorii unei familii, care are reprezentanți pentru fiecare din valorile lui $i=0,1,2,\dots$. Funcția **Creaza_i** generează un nod nou *R*, care are cheia *v* și căruia îi asociază *i* fii. Aceștia sunt respectiv subarborii *A₁, A₂, ..., A_i*. În final se generează de fapt un arbore nou având rădăcina *R*. Dacă $i=0$, atunci *R* este în același timp rădăcina și nod terminal.
6. **Radacina**(*A: TipArbore*): *TipNod*; - operator care returnează nodul care este rădăcina arborelui *A* sau "nodul vid" dacă *A* este un arbore vid.
7. **Initializeaza**(*A: TipArbore*): *TipArbore*; - crează arborele *A* vid.
8. **Insereaza**(*N: TipNod, A: TipArbore, T: TipNod*); - operator care realizează inserția nodului *N* ca fiu al nodului *T* în arborele *A*. În particular se poate preciza și poziția nodului în lista de fii ai tatălui *T* (prin convenție se acceptă sintagma "cel mai din dreapta fiu").
9. **Suprima**(*N: TipNod, A: TipArbore*); - operator care realizează suprimarea nodului *N* și a descendenților săi din arborele *A*. Suprimarea se poate defini diferențiat funcție de aplicația în care este utilizată structura de date în cauză.
10. **Inordine**(*A: TipArbore, ProcesareNod(...): TipProcedura*); - procedură care parcurge nodurile arborelui *A* în "inordine" și aplică fiecărui nod procedura de prelucrare *ProcesareNod*.
11. **Preordine**(*A: TipArbore, ProcesareNod(...): TipProcedura*); - procedură care parcurge nodurile arborelui *A* în "preordine" și aplică fiecărui nod procedura de prelucrare *ProcesareNod*.
12. **Postordine**(*A: TipArbore, ProcesareNod(...): TipProcedura*); - procedură care parcurge nodurile arborelui *A* în "postordine" și aplică fiecărui nod procedura de prelucrare *ProcesareNod*.

-
- Structura **arbore generalizat** este **importantă** deoarece apare frecvent în **practică**, spre exemplu arborii familiali, sau structura unei cărți defalcată pe capitole, secțiuni, paragrafe și subparagrafe.
 - Din punctul de vedere al reprezentării lor în memorie, **arborii generalizați** au marele **dezavantaj** că **au noduri de grade diferite**, ceea ce conduce la **structuri neuniforme de date** sau la **structuri uniforme parțial utilizate**.

8.1.3. Traversarea arborilor generalizați

- Una din activitățile fundamentale care se execută asupra unei structuri arbore este **traversarea** acesteia.
- Ca și în cazul listelor liniare, prin **traversarea** unui arbore se înțelege execuția unei anumite operații asupra tuturor nodurilor arborelui.
- În timpul traversării, nodurile sunt **vizitate** într-o anumită **ordine**, astfel încât ele pot fi considerate ca și cum ar fi integrate într-o listă liniară.
- Descrierea și înțelegerea celor mai mulți algoritmi este mult ușurată dacă în cursul prelucrării se poate preciza **elementul următor** al structurii arbore, respectiv se poate **liniariza** structura arbore.
- În principiu tehnicile de traversare a arborilor generalizați se încadrează în **două** mari categorii:
 - (1) Tehnici bazate pe **căutarea în adâncime** (“**depth-first search**”)
 - (2) Tehnici bazate pe **căutarea prin cuprindere** (“**breadth-first search**”).
- Aceste tehnici își au sorginea în traversarea structurilor de date **graf**, dar prin particularizare sunt aplicabile și altor categorii de structuri de date, respectiv structurii de date **arbore generalizat**.

8.1.3.1. Traversarea arborilor generalizați prin tehnici bazate pe căutarea în adâncime: preordine, inordine și postordine

- **Principiul căutării în adâncime (depth-first search)** presupune:
 - (1) Parcurgerea “**în adâncime**” a structurii, prin îndepărtare de punctul de pornire, până când acest lucru **nu** mai este posibil.
 - (2) În acest moment se **revine** pe drumul parcurs până la proximal punct care permite o nouă posibilitate de înaintare în adâncime.
 - (3) Procesul **continuă** în aceeași manieră până când structura de date este parcursă în întregime.
- Există trei moduri de **traversare (liniarizare)** care se referă la o structură de date arbore generalizat, bazate pe căutarea în adâncime și anume:
 - (1) **Traversarea în preordine**
 - (2) **Traversarea în inordine**
 - (3) **Traversarea în postordine**

- Cele trei modalități de traversare, se **definesc** de regulă în manieră **recursivă**, asemeni structurii de arbore și anume, **ordonarea** unui arbore se definește presupunând că **subarborii** săi s-au ordonat **deja**.
 - Cum subarborii au noduri strict mai puține decât arborele complet, rezultă că, aplicând recursiv de un număr suficient de ori definiția, se ajunge la ordonarea unui arbore vid, care este evidentă.
- Cele trei moduri de traversare ale unui arbore generalizat **A** se definesc recursiv după cum urmează:
 - Dacă arborele **A** este **nul**, atunci ordonarea lui **A** în preordine, inordine și postordine se reduce la **lista vidă**.
 - Dacă **A** se reduce la **un singur nod**, atunci nodul însuși, reprezintă traversarea lui **A**, în oricare din cele trei moduri.
 - Pentru restul cazurilor, fie arborele **A** cu rădăcina **R** și cu subarborii **A₁, A₂, ..., A_k**. (fig. 8.1.3.1.a):

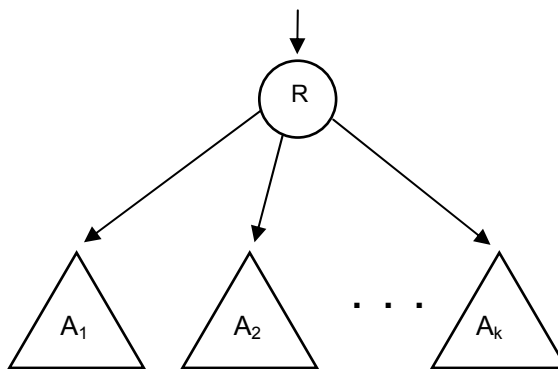

Fig.8.1.3.1.a. Structură de arbore generalizat

- 1°. Traversarea în **preordine** a arborelui **A** presupune:
 - Traversarea rădăcinii **R**
 - Traversarea în **preordine** a lui **A₁**
 - Traversarea în **preordine** a lui **A₂, A₃** și așa mai departe până la **A_k** inclusiv.
 - 2°. Traversarea în **inordine** a arborelui **A** presupune:
 - Traversarea în **inordine** a subarborului **A₁**
 - Traversarea nodului **R**
 - Traversările în **inordine** ale subarborilor **A₂, A₃, ..., A_k**.
 - 3°. Traversarea în **postordine** a arborelui **A** constă în:
 - Traversarea în **postordine** a subarborilor **A₁, A₂, ..., A_k**
 - Traversarea nodului **R**.
- **Structurile de principiu** ale procedurilor care realizează aceste traversări apar în secvența [8.1.3.1.a] iar un exemplu de **implementare generică** în secvența [8.1.3.1.b].

{Traversarea arborelui generalizat - modaliități principale}

Preordine (A) : $R, \text{Preordine}(A_1), \text{Preordine}(A_2), \dots, \text{Preordine}(A_k).$
Inordine (A) : $\text{Inordine}(A_1), R, \text{Inordine}(A_2), \dots, \text{Inordine}(A_k).$ [8.1.3.1.a]
Postordine (A) : $\text{Postordine}(A_1), \text{Postordine}(A_2), \dots, \text{Postordine}(A_k), R.$

{Traversarea în **Preordine** a arborelui generalizat}

```
procedure Preordine(r: TipNod);
  *listeaza(r);
  pentru fiecare fiu f al lui r, (dacă există vreunul),
    în ordine de la stânga spre dreapta execută
    Preordine(f);
□
```

{Traversarea în **Inordine** a arborelui generalizat}

```
procedure Inordine(r: TipNod);
  dacă *r este nod terminal atunci *listează(r);
  altfel [8.1.3.1.b]
    Inordine(cele mai din stânga fiu al lui r);
    *listează(r);
    pentru fiecare fiu f al lui r, cu excepția celui
      mai din stânga, în ordine de la stânga spre
      dreapta execută
      Inordine(f);
  □
□
```

{Traversarea în **Postordine** a arborelui generalizat}

```
procedure Postordine(r: TipNod);
  pentru fiecare fiu f al lui r, (dacă există vreunul),
    în ordine de la stânga spre dreapta execută
    Postordine(f);
  □
  *listeaza(r);
  -----
```

- Spre exemplu pentru arborele din figura 8.1.3.1.b (a), traversările anterior definite, conduc la următoarele secvențe de noduri:

- preordine: 1,2,3,5,8,9,6,10,4,7.
- postordine: 2,8,9,5,10,6,3,7,4,1.
- inordine: 2,1,8,5,9,3,10,6,7,4.

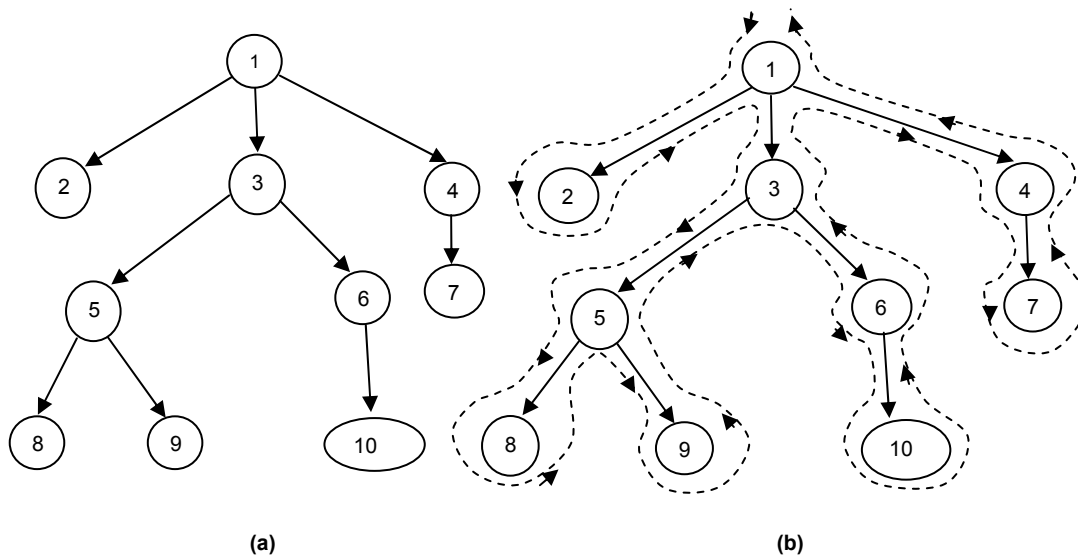

Fig.8.1.3.1.b. Traversarea unui arbore generalizat

- O metodă practică simplă de parcurgere a unui arbore este următoarea:
 - Dându-se o structură de arbore generalizat, se imaginează parcurgerea acesteia în sens trigonometric pozitiv, rămânând cât mai aproape posibil de arbore (fig.8.1.3.1.b (b)).
 - Pentru **preordine**, nodurile se listează de **prima** dată când sunt întâlnite: 1, 2, 3, 5, 8, 9, 6, 10, 4, 7;
 - Pentru **postordine** nodurile se listează **ultima** dată când sunt întâlnite, respectiv când sensul de parcurgere este spre părinții lor: 2, 8, 9, 5, 10, 6, 3, 7, 4, 1;
 - Pentru **inordine**, un **nod terminal** se listează când este întâlnit **prima** oară, iar un **nod interior** când este întâlnit **a doua oară**: 2, 1, 8, 5, 9, 3, 10, 6, 7, 4.

□-----
Exemplul 8.1.3.1.a. Implementarea **traversării în preordine** a unui arbore utilizând operatorii definiți în cadrul **TDA Arbore generalizat**, varianta recursivă.

- Procedura din secvența următoare realizează tipărirea în **preordine** a cheilor nodurilor arborelui generalizat **A**
- Procedura este apelată prin următorul apel:
`TraversarePreordine (Radacina (A)) .`
- Se presupune că nodurile arborelui sunt de tip `TipNod`.

```

PROCEDURE TraversarePreordine(r: TipNod);
{Implementare bazată pe setul de operatori TDA Arbore
generalizat}
{listeaza cheile descendentilor lui r in preordine}

```

```

VAR f: TipNod;
BEGIN
  Write(Cheie(r,a));
  f:=PrimulFiu(r,a);
  WHILE f<>0 DO
    BEGIN [8.1.3.1.c]
      TraversarePreordine(f);
      f:=FrateDreapta(f,a)
    END
  END; {Preordine}

```

□-----□

Exemplul 8.1.3.1.b. Implementarea **traversării în preordine** a unui **arbore** utilizând operatorii definiți în cadrul **TDA Arbore generalizat**, varianta nerecursivă.

- Se presupune că nodurile arborelui sunt de tip TipNod.
- În cadrul variantei nerecursive se utilizează **stiva** s, care conține elemente de TipNod.
- Când se ajunge la prelucrarea nodului n, stiva va conține memorat **drumul** de la rădăcină la nodul n, cu rădăcina la baza stivei și nodul n în vârf.
- Procedura care apare în secvența [8.1.3.1.d], are **două moduri de acțiune**.
 - (1) În **primul mod**, se descinde de-a lungul celui mai stâng drum neexplorat din cadrul arborelui, tipărint (prelucrând) nodurile întâlnite pe drum și **introducându-le** în stivă, până se ajunge la un nod terminal.
 - (2) În acest moment se trece în cel de-al **doilea mod** de operare care presupune revenirea pe drumul memorat în stivă, **eliminând** pe rând nodurile, până la întâlnirea primului nod care are frate drept.
 - În acest moment se **revine** în primul mod și reîncepe descinderea cu acest frate încă neexplorat.
 - Procedura începe în modul unu și se termină când stiva devine vidă.

```

PROCEDURE TraversarePreordineNerecursiva(a: TipNod);
{Implementare nerecursiva bazata pe structura stiva}
{Se utilizează operatorii TDA Arbore generalizat, TDA Stiva}

```

```

VAR m: TipNod;
    s: TipStiva;
    gata: boolean;

BEGIN
  Initializează(s);
  m:=Radacina(a);
  gata:=false;
  WHILE NOT gata DO

```

```

IF m<>0 THEN
    BEGIN
        Write(Cheie(m,a));
        Push(m,s);
        m:=PrimulFiu(m,a) {exploarează fiul stâng}
    END
ELSE
    IF Stivid(s) THEN
        gata:=true [8.1.3.1.d]
    ELSE
        BEGIN
            m:=FrateDreapta(VarfSt(s),a);
            Pop(s)
        END
    END; {TraversarePreordineNerecursiva}

```

-----□

8.1.3.2. Traversarea arborilor generalizați prin tehnica căutării prin cuprindere

- Tehnica căutării prin **cuprindere** derivă tot din traversarea **grafurilor**, dar ea este utilizată, e adevărat mai rar, și la traversarea arborilor [Ko86].
- Se mai numește și traversare pe niveluri (“**level traversal**”) [We94] și este utilizată cu precădere în reprezentarea grafică a arborilor.
- **Principiul** acestei tehnici este simplu: nodurile nivelului $i+1$ al structurii arbore sunt vizitate **doar** după ce au fost vizitate toate nodurile nivelului i ($0 \leq i < h$, unde h este înălțimea arborelui).
- Pentru implementarea acestei tehnici de parcurgere a arborilor generalizați, se utilizează drept structură de date suport, **structura coadă**.
- În secvența [8.1.3.2.a] apare schița de principiu a acestei traversări bazată pe **TDA Coadă**.

```

procedure TraversarePrinCuprindere(r: TipNod)
{Implementare bazată pe TDA Coadă}
    Coadă: TipCoadă;

    Initializeaza(Coadă);
    daca r nu este nodul vid atunci
        Adauga(r,Coadă); {procesul de amorsare}
    Cât timp NOT Vid(Coadă) execută [8.1.3.2.a]
        r<-Cap(Coadă); Scoate(Coadă);
        *listeaza(r);
        pentru fiecare fiu y al lui r, (dacă există vreunul),
            în ordine de la stânga la dreapta execută
            Adauga(y,Coadă);

```

□

□

□-----

Exemplul 8.1.3.2. Implementarea **traversării prin cuprindere** a unui arbore utilizând operatorii definiți în cadrul **TDA Arbore generalizat** și **TDA Coadă** este ilustrată în secvența [8.1.3.2.b]. Nodurile vizitate sunt afișate.

```
-----
PROCEDURE TraversarePrinCuprindere(r: TipNod);
{Implementare bazată pe TDA Arbore generalizat, TDA Coadă}

VAR Coadă: TipCoadă;
    f: TipNod;
BEGIN
    Initializeaza(Coadă);
    Adauga(r, Coadă);
    WHILE NOT Vid(Coadă) DO
        BEGIN
            r := Cap(Coadă); Scoate(Coadă);
            WRITE(Cheie(r));
            f := PrimulFiu(r);
            IF f <> NIL THEN                                [8.1.3.2.b]
                BEGIN
                    Adauga(f, Coadă);
                    f := FrateDreapta(f)
                    WHILE f <> NIL DO
                        BEGIN
                            Adauga(f, Coadă);
                            f := FrateDreapta(f)
                        END
                    END
                END
            END
        END
    END; {TraversarePrinCuprindere}
-----
```

8.1.4. Tehnici de implementare a TDA arbore generalizat

- În cadrul acestui subcapitol se vor prezenta câteva din **implementările** posibile ale **structurii arbore generalizat**, corelate cu aprecieri referitoare la capacitatea acestora de a suporta operatorii definiți în cadrul **TDA Arbore generalizat**.

8.1.4.1. Implementarea arborilor generalizați cu ajutorul tablourilor

- Se bazează pe următoarea **metodă**:
 - Fie A un arbore generalizat cu n noduri.
 - Se numerează nodurile arborelui A de la 1 la n.
 - Se asociază nodurilor arborelui elementele unui tablou A, astfel încât nodului i al arborelui îi corespunde locația A[i] din tablou.
 - Cea mai simplă manieră de reprezentare a unui arbore, care permite implementarea operației **Tata**, este cea conform căreia fiecare intrare A[i] din tablou memorează un indicator (cursor) la **părintele** nodului i.
 - Rădăcina se poate distinge prin valoarea zero a cursorului.

- Cu alte cuvinte, dacă $A[i] = j$ atunci nodul j este **părintele** nodului i iar dacă $A[i] = 0$, atunci nodul i este **rădăcina** arborelui.
- Acest mod de reprezentare, face uz de proprietatea arborilor care stipulează că orice nod are **un singur părinte**, motiv pentru care se numește și "**indicator spre părinte**".
- Găsirea părintelui unui nod se face într-un interval **constant** de timp $O(1)$ iar parcurgerea arborelui în direcția nod - părinte, se realizează într-un interval de timp proporțional cu adâncimea nodului.

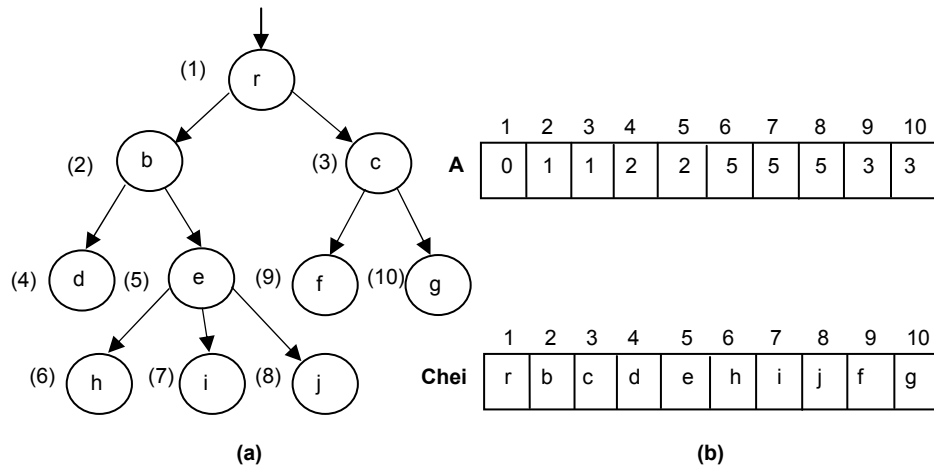

Fig. 8.1.4.1.a. Reprezentarea arborilor generalizați cu ajutorul tablourilor (varianta "indicator spre părinte")

- Această reprezentare poate implementa simplu și operatorul **Cheie** dacă se adaugă un alt tablou **Chei**, astfel încât $Chei[i]$ este cheia nodului i , sau dacă elementele tabloului **A** se definesc de tip articol având câmpurile **cheie** și **cursor**.
- În figura 8.1.4.1.a apare o astfel de reprezentare (b) a arborelui generalizat (a).
- Reprezentarea "indicator spre părinte" are însă **dezavantajul** implementării dificile a operatorilor referitori la fii.
 - Astfel, unui nod dat n , i se determină cu dificultate fiii sau înălțimea.
 - În plus, reprezentarea "indicator spre părinte", **nu** permite specificarea ordinii fiilor unui nod, astfel încât operatorii **PrimulFiu** și **FrateDreapta** **nu** sunt bine precizați.
 - Pentru a da **acuratețe** reprezentării, se poate impune o **ordine artificială** a nodurilor în tablou, respectând următoarele convenții:
 - (a) - numerotarea fiilor unui nod se face numai după ce nodul a fost numărat;
 - (b) - numerele fiilor cresc de la stânga spre dreapta. Nu este necesar ca fiii să ocupe poziții adiacente în tablou.
- În accepțiunea respectării acestor convenții, în secvența [8.1.4.1.a] apare redactată funcția **FrateDreapta**.

- Tipurile de date presupuse sunt cele precizate în antetul procedurii. Se presupune că **nodul vid** este reprezentat prin zero.

{Implementarea Arborilor generalizați cu ajutorul tablourilor
varianta "Indicator spre părinte"}

```

TYPE TipNod=integer;
      TipArbore=ARRAY[1..maxnod] OF TipNod;

```

{Exemplu de implementare a operatorului *FrateDreapta*}

```

FUNCTION FrateDreapta(n: TipNod; a: TipArbore): TipNod;
  VAR i,parinte: TipNod;
  BEGIN
    parinte:=a[n];
    FrateDreapta:=0;
    i:=n;
    REPEAT
      i:=i+1;
      IF a[i]=parinte THEN FrateDreapta:=i
    UNTIL (FrateDreapta<>0) OR (i=maxnod)
  END; {FrateDreapta}

```

8.1.4.2. Implementarea arborilor generalizați cu ajutorul listelor

- O manieră importantă și utilă de implementare a arborilor generalizați este aceea de a crea pentru **fiecare nod** al arborelui o **listă** a fiilor săi.
- Datorită faptului că numărul fiilor poate fi **variabil**, o variantă potrivită de implementare o reprezintă utilizarea **listelor înlănțuite**.
- În fig.8.1.4.2.a se sugerează maniera în care se poate implementa arborele din figura 8.1.4.1.a.(a).
 - Se utilizează un **tablou** (inceput) care conține câte o locație pentru fiecare nod al arborelui.
 - Fiecare element al tabloului **inceput** este o referință la o **listă înlănțuită simplă**, ale cărei elemente sunt nodurile fii ai nodului corespunzător intrării, adică elementele listei indicate de **inceput[i]** sunt fiii nodului i.

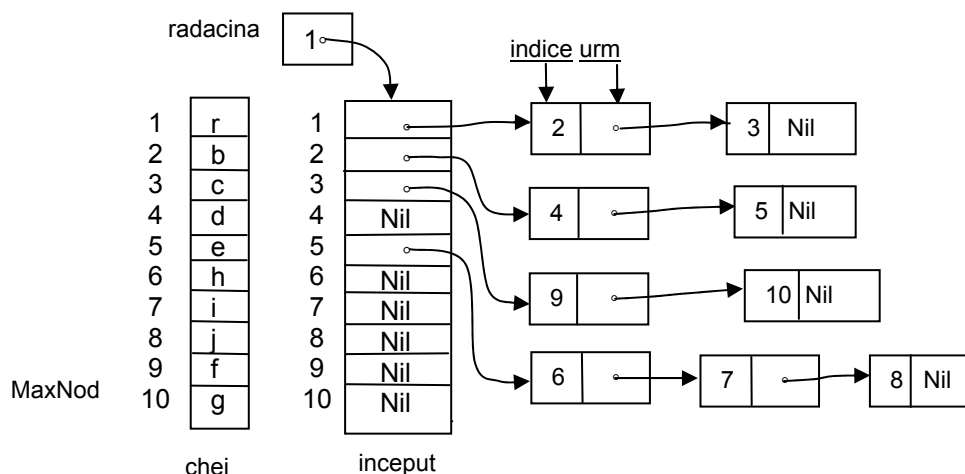

Fig.8.1.4.2.a. Reprezentarea arborilor generalizați cu ajutorul listelor înlănțuite

- În continuare se prezintă un exemplu de implementare utilizând liste înlănțuite simple bazate pe pointeri
- Tipurile de date propuse apar în secvența [8.1.4.2.a].
 - Se presupune că rădăcina arborelui este memorată în câmpul specific *radacina*.
 - Nodul vid se reprezintă prin valoarea *NIL*.
 - În aceste condiții în secvența [8.1.4.2.b] apare implementarea operatorului **PrimulFiu**.
 - Se presupune că se utilizează operatorii definiți peste tipul de date abstract listă prezentați în Vol. 1, &6.2.1

```
{Reprezentarea arborilor generalizați utilizând liste  
înlănțuite simple implementate cu ajutorul pointerilor}  
TYPE TipPointreNod=^TipNodList;  
      TipNodList=RECORD  
          indice:1..MaxNod;  
          urm    :TipPointerNod  
END;  
TipNod=0..MaxNod;                                [8.1.4.2.a]  
TipLista=TipPointerNod;  
TipArbore=RECORD  
    inceput:ARRAY[1..MaxNod] OF TipLista;  
    {chei:ARRAY[1..MaxNod] OF TipCheie;}  
    radacina:TipNod  
END;
```

```
{Exemplu de implementare al operatorului PrimulFiu}  
{se utilizează TDA Listă, varianta restrânsă}  
FUNCTION PrimulFiu(n: TipNod; a: TipArbore): TipNod;  
    VAR l: TipLista;  
    BEGIN  
        l:=a.inceput[n];                                [8.1.4.2.b]  
        IF Fin(l) THEN {n este un nod terminal}  
            PrimulFiu:=0  
        ELSE  
            PrimulFiu:=Furnizeaza(Primul(l), l)  
        END; {PrimulFiu}
```

8.1.4.3. Implementarea structurii arbore generalizat pe baza relațiilor "primul-fiu" și "frate-dreapta"

- Implementările structurilor de arbori generalizați, descrise până în prezent, printre alte **dezavantaje**, îl au și pe acela de a **nu** permite implementarea simplă a operatorului **Creaza** și deci de a **nu** permite dezvoltarea facilă a unor **structuri complexe** pornind de la **structuri simple**.

- Pentru a rezolva această problemă, pentru implementarea structurii arbore generalizat se poate utiliza o structură ca cea din figura 8.1.4.3.b, în forma tabloului Zona care are următoarele caracteristici:
 - Fiecare nod al arborelui este identificat prin indexul celulei pe care el o ocupă în tabloul Zona
 - Alocarea nodurilor se realizează în manieră dinamică utilizând locația Disponibil. Nodurile disponibile se înlănțuie prin intermediul câmpului primulFiu
 - Câmpul frateDreapta indică fratele dreapta al nodului respectiv
 - Câmpul primulFiu indică primul fiu al nodului respectiv
 - Câmpul tata indică părintele nodului respectiv

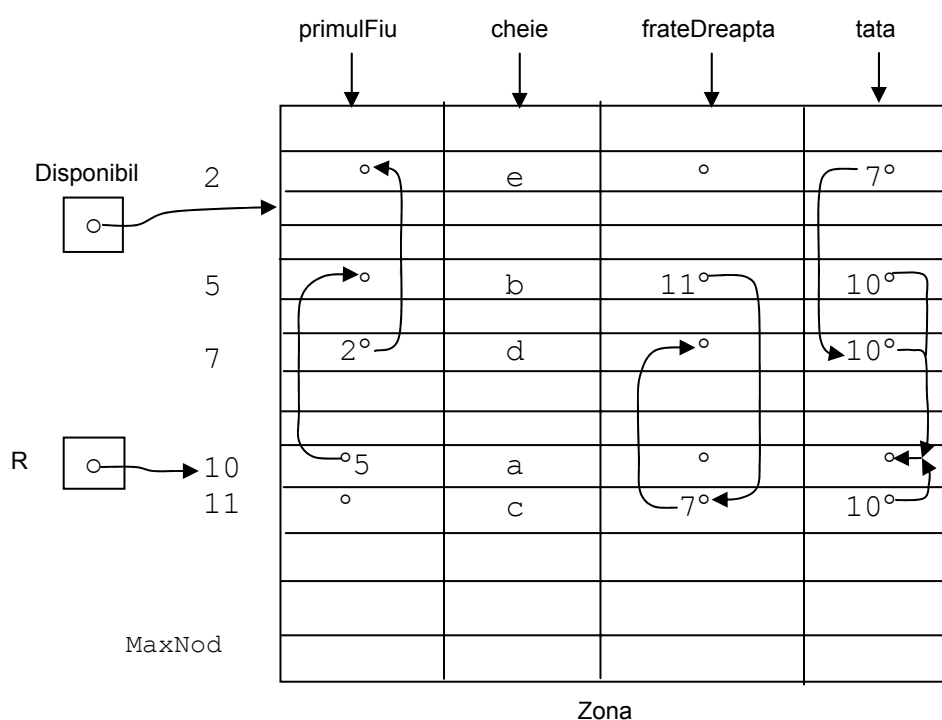

Fig.8.1.4.3.b. Reprezentarea unui arbore generalizat cu ajutorul relațiilor “primul-fiu” și “frate-dreapta” (Varianta 2)

- O structură de date încadrată în TipArbore, este desemnată în aceste condiții printr-un **indice** în tabloul Zona, indice care indică nodul rădăcină al arborelui.
- În fig.8.1.4.3.b, apare reprezentarea arborelui din figura 8.1.4.3.a., iar în secvența [8.1.4.3.b] apare definiția formală a structurii de date corespunzătoare acestui mod de implementare al arborilor generalizați.

{Reprezentarea arborilor generalizați bazată pe relațiile
primul-fiu și frate-dreapta (Varianta 2)}

```

TYPE TipCursor=0..MaxNod;
        TipArbore=TipCursor;
VAR Zona:ARRAY[1..MaxNod] OF RECORD
        primulFiu:TipCursor;

```

[8.1.4.3.b]

```

cheie:TipCheie;
frateDreapta:TipCursor;
tata:TipCursor

```

END;

```

Disponibil:TipCursor;
R:TipArbore;

```

- În secvența [8.1.4.3.c] este prezentat un exemplu de implementare a operatorului **Creaza₂**, pornind de la reprezentarea propusă.
- Se reamintește că există o listă a liberilor în tabloul Zona, indicată prin cursorul Disponibil, în cadrul căreia elementele sunt înlanțuite prin intermediul câmpului primulFiu.

{Exemplu de implementare al operatorului **Creaza₂**}

```

FUNCTION Creaza2(v:TipCheie; t1,t2:TipArbore):TipArbore;
  VAR temp:TipCursor; {pastreaza indexul primei locatii
                        disponibile pentru radacina noului arbore}
  BEGIN
    temp:=Disponibil;
    Disponibil:=Zona[Disponibil].frateDreapta;
    Zona[temp].primulFiu:=t1;           [8.1.4.3.c]
    Zona[temp].cheie:=v;
    Zona[temp].frateDreapta:=0;   Zona[temp].tata:=0;
    Zona[t1].frateDreapta:=t2;   Zona[t1].tata:=temp;
    Zona[t2].frateDreapta:=0;   Zona[t2].tata:=temp;
    Creaza2:=temp
  END; {Creaza2}

```

8.2. Arbori binari

8.2.1. Definiții

- Prin arbore binar se înțelege o mulțime de $n \geq 0$ noduri care dacă nu este vidă, conține un anumit nod numit **rădăcină**, iar restul nodurilor formează doi arbori binari disjuncți numiți: **subarborile stâng** respectiv **subarborile drept**.
- Ca și exemple pot fi considerați arborii binari reprezentați în figura 8.2.1.a.

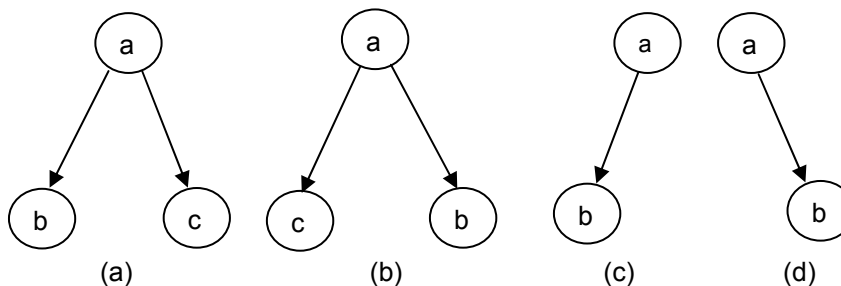

Fig.8.2.1.a. Structuri de arbori binari